

Cuộc sống của tôi luôn bị kẹt giữa bố và mẹ

Bố lợi dụng mẹ và tôi, mẹ khiến tôi phải lo lắng nhiều và phiền lòng.

Tôi lớn lên trong một gia đình không hạnh phúc. Bố là người gia trưởng, độc đoán, hay ngoại tình và luôn lo cho anh em hơn cả gia đình của chính mình. Mẹ tôi là một người phụ nữ đức độ, đảm đang, luôn hy sinh hết mình cho gia đình. Thế nhưng mẹ lại chậm chạp và quá hiền lành nên luôn bị bố bắt nạt. Những năm tôi còn nhỏ, nhà rất nghèo, những bữa ăn không có nhiều thức ăn. Thế nhưng tôi tận mắt chứng kiến bố vẫn đều đặn chu cấp cho người em.

Bố tôi có căn nhà được cơ quan cấp, cũng để cho người em ở, mẹ con tôi chưa từng ở đó một ngày nào. Sau khi bán đi, bố chia hết cho anh em, mẹ con tôi không được một xu. Từ ngày kết hôn, mẹ luôn phải tự nuôi bản thân, bố chưa hề chu cấp cho mẹ. Mẹ sinh tôi xong phải vội vàng đi làm lại ngay. Tôi lớn lên trong những trận cãi vã, đĩa chén liên tục bị đập bể, cả ký ức những lần mẹ bị đánh bầm mặt với cổ. Nhìn thấy gương của mẹ, tôi luôn cố gắng học tốt để mai sau không bị bắt nạt bởi người chồng giống bố và cũng muốn giúp mẹ.

Nay tôi đã 26 tuổi, trải qua biết bao khó khăn cuối cùng cũng tốt nghiệp đại học, kiếm được việc thu nhập khá, giành được cơ hội định cư ở nước ngoài. Bố có ý định lợi dụng tôi để lo cho các cháu. Các cháu của bố có mong ước đi du học để tìm kiếm cơ hội định cư nhưng không có khả năng, bố muốn lợi dụng tôi để sang nước ngoài sau đó lo cho các cháu. Bố liên tục trì hoãn việc lập di chúc, có lần nói với mẹ tôi là cha mẹ không có nghĩa vụ phải để lại tài sản cho con cái nếu con cái bất hiếu. Tôi rất tức giận, chưa bao giờ làm gì đến nỗi để bố phải dùng từ bất hiếu, vậy mà bố lại có suy nghĩ thế. Tiền đó đối với tôi không quan trọng, vì tôi biết bố sẽ không bao giờ lo cho tôi, còn mẹ tôi bất lực.

Lý do bố nói tôi bất hiếu đúng là quá đáng, khiến tôi vừa đau lòng vừa tức giận. Con đường lập nghiệp ở nước ngoài muôn vàn khó khăn, nhưng trong suốt khoảng thời gian đó, bố không hề quan tâm, nói chuyện khi tôi gọi về nhà. Ngược lại, nếu các cháu hoặc anh em của bố bị một vấn đề nhỏ gì đó, bố lo lắng, đứng ngồi không yên. Chắc nhiều người sẽ thắc mắc là hôn nhân tệ như thế sao mẹ tôi không ly hôn? Lý do là vì bố không chịu. Hơn nữa, bố khôn ngoan hơn mẹ tôi rất nhiều. Mẹ không có bằng chứng việc bố ngoại tình hay giúp đỡ anh em. Nếu đơn phương ly hôn, mẹ sợ mất nhiều tài sản. Và lại, nếu không có bằng chứng, mẹ tôi sợ tòa sẽ xử hời cho bố, bởi thực sự bố là người có thu nhập cao hơn mẹ nhiều. Mẹ tôi

không có anh em họ hàng gì ở gần. Tôi ở nước ngoài cũng chẳng chăm sóc được cho mẹ, đôi khi tôi nghĩ thôi có người còn hơn không.

Cuộc sống của tôi luôn bị kẹt giữa bố và mẹ. Trong tương lai gần, tôi còn có gia đình nhỏ của mình nữa; không có một chút sự giúp đỡ từ cha mẹ về tài chính hoặc tinh thần, ngược lại còn thêm cả đồng phiền toái. Nghĩ đến tương lai phải cày tiền mua nhà, lo cho con, lo cho mẹ, tôi cảm thấy mọi thứ dường như quá sức chịu đựng của mình. Hôm nay tôi viết mấy dòng này, hy vọng nhận được những ý kiến của mọi người để tìm ra hướng giải quyết cho hoàn cảnh éo le. Xin cảm ơn.

Thùy An